

Draga & Aurel wraz z Galerie Philia zaprezentowali, podczas czwartej edycji Como Design Festival, instalację swoich najnowszych dzieł sztuki i designu w spektakularnej „Casa Bianca” – historycznej rezydencji z widokiem na jezioro Como, po raz pierwszy otwartej dla ogółu społeczeństwa.

Morficzne dzieła Dragi & Aurela w nowej odsonie

Dzieła Aurela K.Basedowa, 2022, Transparency Matten Collection: CALA (ławka i stolik kawowy z żywicy i betonu), JOY i JOY CIRCLE (kinkiety z żywicy), AGATHA (stolik kawowy z blatem z żywicy i nogami z brązu), RIVE (cementowa ławka z metalowymi nogami), Heritage Collection: CORA (krzesło vintage rozmiarowego artysty, zinterpretowane przez Dragę&Aurela), FURRY (krzesło vintage z 1950 roku z bambusową ramą i siedziśkiem wylicelowanym futrem alpaki, zinterpretowane przez Dragę&Aurela).

Swobodne, nieokreślone formy i niedopasowane płynne kolory obrazów Aurela K.Basedowa odbijają otaczającą przestrzeń i łączą się ze stolikami kawowymi i krzesłami z żywicy i betonu oraz psychodelicznymi kinkietami. Draga i Aurel opracowali immersyjną instalację, w której sam widz staje się bohaterem, wraz z pracami, w których zaciera się granica między sztuką a designem. Aurel K. Basedow, prezentuje osobisty alfabet estetyczny — potężny rytuał ciała, który przekształca gęsty i mocny materiał, jak żywica, w kolory i znaki, wzmacniając siłę fizyczną swobodnych i spontanicznych działań.

Rytm, instynkt i jego własne zasady wydają się być budulcem tworzonych przez niego obrazów. Poświęcenie i improwizacja to zatem dwa podstawowe aspekty, które ożywają

i są konsekwentnie odtwarzane w jego pracach, na przemian sztywnych, techniczno-metodycznych gestów, na które nakładana jest magia warstw chromatycznych. Niezdefiniowane formy oraz niedopasowane, płynne kolory są wynikiem dziesiątek warstw nakładających się na siebie żywic, które niemal celowo ukrywają przedmioty, takie jak tekstury tkanin czy prowokacyjne zdjęcia, podnoszące złożoność estetyczną obiektów. Rezultatem tego muskularnego malowania jest otchłań głębi, w której zatracza się wzrok; przezroczystość żywicy pozwala na wizualne zanurzenie się w kolorze i jego najbardziej ukrytej sile sugestii. Podobnie jak baseny ze spokojną wodą, dzieła Aurela są również odżywiane tym, co wchłaniają z zewnątrz; ich przezroczystość zamienia je w stale

zmieniające się bryły geometryczne, w których każdy uchwycony i wybrzmiewający obraz miesza się z wieloma już stworzonymi aspektami kompozycyjnymi, czyniąc działa żywymi w dowolnym czasie i miejscu. Rezultat nie jest obrazem reprezentacyjnym i nie skupia się na opisie czegoś rzeczywistego. Zamiast tego, wyostża pobudzenie. Proces, który nie jest dokonany z premedytacją, pozostawia wyartykułowane przedstawienie obrazowe swobodnemu rozwojowi i nieprzewidywalności ostatecznej kompozycji, nad którym sam artysta ma ograniczoną kontrolę ●